

Μέσω του σημερινού άρθρου μου θα ήθελα να μεταφέρω το 'παράπονο' μιας γνωστής μου, που πριν λίγες μέρες βρέθηκε σε κάποιο νυχτερινό κέντρο και με μεγάλη της λύπη διαπίστωσε ότι ο κόσμος έπαψε πλέον να διασκεδάσει. "Οι νέοι ήταν όλο το βράδυ με ένα κινητό στο χέρι. Περιβάλλον, ζωντανή μουσική, καλό φαγητό. Τί άλλο μπορεί να ζητήσει ένας άνθρωπος για να περάσει μια όμορφη βραδιά, να ξεσκάσει λίγο από την ρουτίνα της εβδομάδας, να χορέψει, να αφηθεί στους ρυθμούς της μουσικής και της ξεγνοιασιάς της παρέας... Κι όμως οι άνθρωποι ήταν εκεί, αλλά δυστυχώς απόντες. Το σώμα τους εκεί, αλλά η διάθεσή τους εξαρτιότανε από το χτύπημα του τηλεφώνου!"

Προσωπικά πρωτοσυνάντησα το φαινόμενο αυτό πριν λίγα χρόνια στην Ελλάδα. Είχα πάει να πιω καφέ σε μια φίλη μου και έφυγα από το σπίτι της εντελώς απογοητευμένη... Δεν είχαμε κατορθώσει να αρθρώσουμε λέξη! Το κινητό της χτύπαγε διαρκώς. Τη μία μήνυμα, την άλλη τηλεφώνημα. Από τον ήχο καταλάβαινε ποιός της τηλεφωνούσε προκαταβολικά! Το πόσο γρήγορα έστελετε μηνύματα μου φάνηκε -τότε- αδιανόητο...

Τί παράξενοι που είμαστε εμείς οι άνθρωποι!!! Κάθεσαι να πιεις ένα καφέ με ένα φίλο, να πεις δυό κουβέντες και καταλήγεις να τον πίνεις μόνος με συντροφιά το φίλο ή τη φίλη που είναι στο άκρο της τηλεφωνικής γραμμής.

Αυτή είναι -δυστυχώς- η σημερινή πραγματικότητα της νεολαίας. Στο δρόμο, στα μαγαζιά, στο σπίτι, στην έξοδο, στο μπάνιο, ακόμα και στον ύπνο αγκαλιά με ένα κινητό... Το κινητό παίζει το ρόλο του 'φίλου στη μοναξιά', της γκόμενας, του 'φύλακα άγγελου' στις δύσκολες καταστάσεις, είναι με λίγα λόγια το κομπολόι της εποχής για να σκοτώνουν οι νέοι την ώρα τους! Οι νέοι σήμερα αλλάζουν τα κινητά σαν τα πουκάμισα. Είναι απαραίτητο αξεσουάρ για να 'πουλή-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

ματα την ημέρα!!!

Και φτάνουμε στο λυπηρό σημείο να προσθέσουμε ακόμα μια λέξη στον κατάλογο της φοβίας. Νομοφobia. Έτσι λέγεται η έλλειψη κινητού τηλεφώνου που δυστυχώς επηρεάζει κάθε μέρα ολοένα και περισσότερους ανθρώπους ανά τον κόσμο. Τη σοβαρότητα της κατάστασης την επιβεβαιώνει η ειδηση για τον 60χρονο που ασελγούσε σε 15χρονα κορίτσια εξαγοράζοντας τη σιωπή τους με κινητά και χρόνο ομιλίας!!! Ένιωθε ότι ήταν το πιο ι-

Η κατάσταση όμως δεν είναι για γέλια. Είναι αρκετά σοβαρή και θα πρέπει ο κόσμος πλέον να αρχίσει να βάζει το μυαλό του σε λειτουργία και να μην το χρησιμοποιεί για αντίβαρο. Το κινητό τηλέφωνο θα πρέπει να το δούμε σαν μέσο εξυπηρέτησης και όχι σαν ανθρώπινο υποκατάστατο. Το κινητό δεν είναι ούτε η γκόμενα, ούτε ο φίλος, ούτε ο συγγενής... Είναι για μια ώρα ανάγκης, είναι για τη δουλειά μας, είναι για την ασφάλειά μας.

Και τώρα τίθεται το 'πολύ σοβαρό ερώτημα'.

-Γιατί οι ξανθιές κρατούν ανάποδα το κινητό;

Για να μην πέφτουν οι μονάδες!

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Κτυπάει το κινητό μου. Το βγάζω απ' την τσέπη του παντελονιού μου

Μέσα στη ζωή αλλά έξω από αυτήν

σούν μούρη!.

Σε μια έρευνα που έγινε στο Πανεπιστήμιο της Κουϊνσλάνδης, έγραφαν χαρακτηριστικά: "ο εθισμός στο κινητό μοιάζει με τον εθισμό στο τσιγάρο. Όταν το αποχωρίζεσαι, νοιώθεις αποδιοργανωμένος, αναστατωμένος, νευρικός. Εμφανίζεις συμπτώματα όμοια με εκείνα του καπνιστή, του βουλιμικού, του τζογαδόρου. Επιθετικότητα σε κάθε προσπάθεια να μειωθεί η χρήση, άγχος, ακόμα και πανικό!"

Αποδεικνύεται τελικά το κινητό ένας 'δαίμονας' που έχει εισχωρήσει ύπουλα στην ψυχή των νέων και τους απορροφά κάθε διάθεση για ζωή, αφού τους αποσπά από την ίδια τη ζωή! Κι αυτό, γιατί οι νέοι δεν έχουν ή μάλλον δεν θέλουν να βάλουν μέτρο στη ζωή τους. Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι έλεγαν "παν μέτρον άριστον" αλλά τελικά η σοφή αυτή ρήση δεν εφαρμόζεται στην σημερινή πραγματικότητα. Έφτασε ένας 19χρονος Σκωτσέζος να νοσηλευθεί σε ίδρυμα απεξάρτησης γιατί στέλνει 100 μηνύ-

σχυρό δέλεαρ...

Γέλασα με ένα ...ποιημάκι που αναρτήθηκε σχετικά με τον εθισμό στα κινητά:

"Σαν θα πεθάνω βάλτε μου το κινητό στο μήνυμα μα μη με θάψετε βαθιά γιατί δεν θάχω σήμα".

και βλέπω ότι έχω ένα γραπτό μήνυμα. Μπαίνω στο μενού Μηνύματα και διαβάζω:

Εγώ είμαι ... το κινητό σου ήθελα απλά να με βγάλεις από την τσέπη σου για να πάρω λίγο αέρα. Η μόχα δεν αντέχεται μάλλον πέθανε το που..... σου.

Το ένα τρίτο των ομογενών δεύτερης γενιάς κάνει μικτό γάμο

Οι Έλληνες (δέυτερης γενιάς) της Αυστραλίας έχουν από τα χαμηλότερα ποσοστά μικτών γάμων μεταξύ των μεταναστευτικών κοινοτήτων της χώρας, σύμφωνα με μελέτη του πανεπιστημίου Μόνας της Μελβούρνης.

Τα υψηλότερα ποσοστά μικτών γάμων πα-

ρουσιάζουν οι προερχόμενοι από την κεντρική και δυτική Ευρώπη, με πρώτους τους Αυστριακούς (98%) και ακολουθούν Δανοί (98%), Ελβετοί (94%), Γερμανοί (91%) και Γάλλοι (91%).

Το ποσοστό των μικτών γάμων μεταξύ των Ιταλών είναι 51% και των Ελλήνων 31% για τις

γυναίκες και 37% για τους άνδρες.

Το χαμηλότερο ποσοστό το παρουσιάζουν οι Τούρκοι (μόλις 16% για τις γυναίκες και 25% για τους άνδρες).

Αξίζει να σημειωθεί ότι το 76% των γυναικών από τις Φιλιππίνες κάνουν μικτό γάμο αλλά μόλις το 47% των ανδρών από την ίδια χώρα.

Θα πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ενώ οι Έλληνες δεύτερης γενιάς σε ποσοστό άνω των δυο τρίτων επιμένουν "ελληνικά", μόνο το 40% των ομογενών τρίτης γενιάς παντρεύονται μεταξύ τους με το 60% να κάνει μικτούς γάμους.

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΦΕΡΑΝ ΤΑ "ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ" ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΙ ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΙΣ

ΖΑΜΠΕΤΟΛΟΓΙΕΣ

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΑΝΔΡΑΝΗΣ ΜΕ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ "OUT OF THE BLUE" ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΑΜΠΕΤΑ

ΕΝΑ ΒΡΑΔΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΑΓΓΙΞΕ ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΒΓΑΛΕ ΤΟ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΥΝΟΡΑ

16 και 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΟ

THE FACTORY THEATRE
105 Victoria Rd
Marrickville
ph: 02 9550 3666

Κλείστε το τραπέζι σας γρήγορα
Για κρατήσεις εισιτηρίων τηλεφωνήστε
Παναγιώτης: 0408 280 716
Γεωργία: 0403 510 158

Ώρα έναρξης 8 μμ Τιμή εισιτηρίου \$45

MUSE EVENTS CLASSIC FROSTED GLASS crust THE FACTORY THEATRE